

Behandling foreligger bestemte Afstemningsforslag; der er jo Intet i Beten for, at de ærede Medlemmer, som paa en eller anden Maade ville gaae ind paa Sagen, til 2den Behandling kunne stille Forslag, over hvilke der kan afstemmes, og enhver vil da kunne vælge mellem de forskjellige Affattelser, der da muligvis ville foreligge, og kunne faae prøvet, hvorvidt den Indstilling, han stemmer for, vil vinde Majoriteten i Thinget for sig eller ikke. En saadan Prøve vil man jo derimod affkære sig ved nu at nægte Sagen Overgang til 2den Behandling, og jeg skulde derfor alene af den Grund troe, at det vilde være rettest, at man lod Sagen gaae videre. — Den ærede sidste Taler har, troer jeg, fremstillet Sagen noget eensidigt. Jeg vil ikke indlade mig paa at bedømme, hvorvidt det var hensigtsmæssigt at give saadanne Privilegier, dengang de bleve givne; det kan have været meget rigtigt, navnlig da maaskee flere Byer dengang slet ingen Kobbermede havde, medens andre Byer kun havde enkelte, og Kobbermedvarer er jo Varer, som det er ønskeligt, at Landmanden kan have let ved at faae. Eftersom Kobbermedprofessjonen nu imidlertid har udviklet sig, og navnlig efter den nye Næringsloy, ifølge hvilken der fra 1ste Jan. 1862 vil findes Kobbermede overalt paa Landet, hvor saadanne kunne leve, troer jeg, at denne Huserefrihed kan siges at være overflødig. Naar vi ved Næringsloven have søgt at ophæve alle Forrettigheder for enkelte Personer eller Classer, saa synes mig, det er en consequent Følge deraf ogsaa at ophæve de her omtalte Privilegier. Forøvrigt maa jeg tilstaae, at jeg er uvidende om, hvorvidt denne Huserefrihed er et Privilegium; jeg veed nok, at Kobberværkerne ere oprettede ved Privilegier, men jeg veed ikke, om ikke Retten for dem til at lade husere er givet ved almindelige Anordninger, uden at det staaer i Privilegierne. Forordningen af 20de Novbr. 1768 bestemmer jo, at Kobberværkerne maae have Tilladelse til at lade deres Varer omfore; vi have en Resolution af 11te August 1818, som indeholder det Samme, og dette synes mig at tyde paa, at Bestemmelsen om Huserefriheden ikke ligefrem findes i Privilegierne — dog dette vil jo den ærede Mi-

nister kunne undersøge, forsaavidt han ikke alt veed det. Jeg troer, der er flere Grunde, som tale for, at denne Huserefrihed for Kobberværkerne ophører. Naar man har anført, at disses Forret skulde ophøre derved, at man gav alle Kobbermede den samme Ret, saa vil jeg dertil svare, at naar man ved Lov vil give alle Haandværkere Ret til at husere, saa er det en anden Sag, men jeg finder, det vilde være en forunderlig Modsatning, at ville give Kobbermedhaandværkerne Ret til at føre deres Varer omkring, naar man ikke gav den samme Ret til alle Professionsister, thi det forekommer mig, at Kobbermedene ikke have mindste Krav paa en Ret, som man ikke finder, man i Almindelighed kan tillægge alle Haandværkere. Naar der er talt om, at Kobbermedene kunne falholde deres Varer paa Markeder, saa er dette jo en Bestemmelse, der er almindelig gjældende for Alle, og Kobberværkerne ville altsaa ikke behøve noget særskilt Privilegium for ogsaa for Fremtiden at kunne møde paa Markederne med deres Fabrikata. Jeg skal ikke alene gjøre opmærksom paa, at saa ustrakke Rettigheder for saadanne Fabrikker jo maae trykke alle andre Næringsdrivende i samme Retning, men jeg skal tillige gjøre opmærksom paa, at vor Lovgivning stiller disse Kobberværker saa overordentlig gunstigt, at dette allerede maatte gjøre os betænkelige. Med Hensyn til Indførselstolden af usforarbejdet Kobber og med Hensyn til Udførselstolden paa gammelt Kobber, som kan bruges til Omsmelting, ere de jo favoriserede i meget høi Grad, og dette gjør, at de have en aldeles overveiende Magt med Hensyn til deres Bedrift. Der skal nemlig, efter hvad der er mig sagt, svares en Indførselstold af 3 Rd. pr. 100 Pd. usforarbejdet Kobber og en Udførselstold af 4 Rd. 1 Mk. pr. 100 Pd. til Omsmelting anvendeligt Kobber, og der kan altsaa ikke indtræde nogen Concurrence med Hensyn til Indførsel af usforarbejdet Kobber til Kobbermedene, men de ere priiskgivne til for temmelig høie Priser at søge deres Materialer til Forarbejdning hos de indenlandske Kobberværker. Med Hensyn til det gamle Kobber, som sælges til Omsmelting, ere de ligeledes undergivne de indenlandske Værkers For-